

Ikt. sz.: IUB/14-3/2017.

IUB-8/2017. sz. ülés
(IUB-86/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Igazságügyi bizottságának**
2017. április 10-én, hétfőn, 10 óra 02 perckor
az Országház Nagy Imre tanácstermében
(főemelet 61.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/14683. számú törvényjavaslat</i>	
<i>(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)</i>	5
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről</i>	7
<i>a) Az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról szóló T/14434. számú törvényjavaslat</i>	7
<i>Szávay István szóbeli kiegészítése</i>	7
<i>Hozzászólások</i>	8
<i>Szávay István reflexiói</i>	15
<i>Határozathozatal</i>	16
<i>b) Az olimpiai pályázattal kapcsolatos tevékenységet vizsgáló bizottság létrehozásáról szóló H/14610. számú határozati javaslat</i>	16
<i>Ikotity István szóbeli kiegészítése</i>	16
<i>Hozzászólás</i>	17
<i>Ikotity István reflexiói</i>	17
<i>Határozathozatal</i>	17
<i>Egyebek</i>	17
<i>Az ülés berekesztése</i>	18

Napirendi javaslat

1. Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat (T/14683. szám)
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)
(Kijelölt bizottság)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
  - a) Az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról szóló törvényjavaslat (T/14434. szám)
(Mirkóczki Ádám, Szilágyi György, Szávay István (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
  - b) Az olimpiai pályázattal kapcsolatos tevékenységet vizsgáló bizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/14610. szám)
(Ikotity István, dr. Szél Bernadett, Schmuck Erzsébet, dr. Hadházy Ákos, Sallai R. Benedek (LMP), dr. Tóth Bertalan, Burány Sándor, Velez Árpád, dr. Varga László, dr. Bárándy Gergely, Kunhalmi Ágnes, dr. Harangozó Tamás, Gőgös Zoltán, Harangozó Gábor István, Tóbiás József, Szabó Sándor, dr. Hiller István, Teleki László, Lukács Zoltán, dr. Molnár Zsolt, Kiss László, Horváth Imre, Hiszékeny Dezső, dr. Legény Zsolt, Bangóné Borbély Ildikó, Korózs Lajos, Heringes Anita, dr. Józsa István, Tukacs István, dr. Szakács László, Gúr Nándor (MSZP), Mirkóczki Ádám, Bana Tibor, Farkas Gergely, dr. Staudt Gábor, Sneider Tamás, Kulcsár Gergely, Z. Kárpát Dániel, Kepli Lajos, Vona Gábor, dr. Apáti István, Pintér Tamás, Ander Balázs, Egyed Zsolt, dr. Lukács László György, Vágó Sebestyén, Magyar Zoltán, Volner János, Szávay István, Hegedűs Lorántné, Gyöngyösi Márton (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
3. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Rubovszky György (KDNP), a bizottság elnöke

Budai Gyula (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Staudt Gábor (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Répássy Róbert (Fidesz)
Varga József (Fidesz)
Teleki László (MSZP)
Dr. Apáti István (Jobbik)
Kész Zoltán (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Vas Imre (Fidesz) Budai Gyulának (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Demeter Zoltán (Fidesz) dr. Répássy Róbertnek (Fidesz)
Vigh László (Fidesz) Varga Józsefnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Kubovicsné dr. Borbély Anett, a bizottság főtanácsadója
Dr. Nagy Zoltán, a bizottság tanácsadója

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Völner Pál államtitkár (Igazságügyi Minisztérium)
Szávay István (Jobbik) országgyűlési képviselő
Ikotity István (LMP) országgyűlési képviselő

Megjelent

Kara Ákos főosztályvezető-helyettes (Igazságügyi Minisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 02 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. RUBOVSZKY GYÖRGY (KDNP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelettel köszöntöm a bizottság megjelent tagjait, a munkatársakat és mindenkit, aki figyelemmel kíséri a munkánkat. A jegyzőkönyv kedvéért szeretném mondani, hogy Varga József képviselő úr helyettesíti Vigh László képviselő urat, Répássy Róbert képviselő úr Demeter Zoltán képviselő urat, Rubovszky György pedig Vitányi István alelnök urat. Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Napirend-módosítási javaslat hozzám nem érkezett. Kérdezem, van-e valakinek észrevétele, hozzászólása vagy indítványa a napirenddel kapcsolatban. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok.

Kérdezem a bizottság tagjait, ki az, aki az írásban előterjesztett napirendet támogatja. Kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság a napirendet egyhangúlag elfogadta.

**Az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények, és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/14683. számú törvényjavaslat
(Részletes vita a HHSZ 44-45. §-a alapján)**

Az 1. napirendi pontunk az európai uniós és a nemzetközi bűnügyi együttműködést szabályozó törvények és ehhez kapcsolódóan más törvények jogharmonizációs célú módosításáról szóló T/14683. számú törvényjavaslat részletes vitája, amellyel kapcsolatban többféle feladatunk van.

Tisztelettel köszöntöm Kara Ákos főosztályvezető-helyettes urat. Az első kérdésem e napirendi pont kapcsán az, hogy az előterjesztés megfelel-e... *(Dr. Völner Pál megérkezik az ülésre.)* Bocsánat, megérkezett Völner Pál államtitkár úr, akit szintén tisztelettel köszöntök; gondolom, ő fogja vinni az ügyet.

Államtitkár úr, a szokásos első kérdés, hogy megfelel-e a házszabályi előírásoknak az eredeti előterjesztés.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Megfelel, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a tisztelt bizottságot, kíván-e valaki ehhez hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Aki szerint megfelel, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag megfelelőnek találta a bizottság.

Tisztelt Bizottság! Ezen túlmenően azzal kell foglalkoznunk, hogy van egy hárompontos háttéranyagunk. Nagyon sajnálom, hogy nincs itt Bárándy képviselő úr.

Az 1. ponttal kapcsolatban kérdezem államtitkár urat, mi a kormányálláspont.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Az 1. pont Bárándy képviselő úr javaslata. Ezt nem támogatjuk, de az igazságügyi bizottsági módosító indítvány 26. pontjában részben beépítésre került a dolog.

ELNÖK: Ezt a módosító indítványt tehát nem támogatják. Kérdezem a bizottságot, kíván-e valaki hozzászólni. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Akkor csak egy kérdés, hogy mi az, amit átvettek belőle, és mire irányul ez a módosítás. Köszönöm.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Lényegében jogtechnikailag pontosabban lett megfogalmazva, és a 26. pontban megnevezésre kerül, hogy aki anyagi javakat kerít hatalmába, jelentős anyagi javakat ebből a célból, és követelésteljesítéstől teszi függővé vagy terroristacsoportot szervez - tehát ebben a formában került megfogalmazásra, és itt javasoljuk elfogadásra az Igazságügyi bizottság módosító javaslatán belül. Lényegében ugyanazt a célt szolgálja ez a megfogalmazás. *(Dr. Staudt Gábor: Köszönöm.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. További kérdés, észrevétel? *(Nincs.)* Kérdezem, ki támogatja az 1. pontban foglalt módosító indítványt. *(Szavazás.)* Ez 2 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 6 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 2 tartózkodás mellett a bizottság nem támogatta.

A 2. módosító indítványról elárulom, hogy én nem értem, de mindegy. Kérdezem az államtitkár urat.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Támogatjuk a módosító indítványt.

ELNÖK: A kormány támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki kíván hozzászólni. *(Nincs ilyen jelzés.)* Ilyet nem látok. Kérdezem, ki támogatja az indítványt. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy egyhangúlag támogattuk.

A 3. pontban szintén Bárándy Gergely képviselő úr az értelmező rendelkezések közé beteszi még egy további szakasznak a megjelölését. Kérdezem a kormány álláspontját.

DR. VÖLNER PÁL államtitkár (Igazságügyi Minisztérium): Támogatjuk.

ELNÖK: A kormány támogatja. Kérdezem a bizottságot, ki kíván hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok. Ki támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta.

Tisztelt Bizottság! Az Igazságügyi Minisztériumtól kaptunk egy 69 pontos javaslatot, mindenki megkapta pénteken. Ezt egyben tárgyaljuk. Kérdezem, kíván-e valaki hozzászólni. Staudt Gábor alelnök úrnak adok szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. A technikai módosításoknál általában tartózkodni szoktunk, a kodifikációs jellegű munkánál főleg, amikor nyilvánvalóan az előkészítés esetében volt rá idő és lehetőség. Viszont a 26. pontot szeretnénk kikérni, az az egyetlen érdemi javaslat, azt szeretnénk megszavazni. A többi esetében elvi élel tartózkodni fogunk. Köszönöm.

ELNÖK: További észrevétel, hozzászólás? *(Nincs.)* Ilyet nem látok. Kíván erre reagálni, államtitkár úr? *(Jelzésre:)* Nem.

Tisztelt Bizottság! Az indítványnak megfelelően a 26. pontról külön szavaz a bizottság. Kérdezem, ezt ki támogatja. *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy a bizottság egyhangúlag támogatta.

Ezen túlmenően a 26-os kivételével a továbbiakról egyben szavazunk. Kérdezem, ezt ki támogatja. *(Szavazás.)* Ez 7 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)*

Ilyet nem látok. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 3 tartózkodás mellett a bizottság támogatta.

Az elfogadott módosító javaslatokat, valamint a bizottságunk által összeállított bizottsági módosító indítványt a részletes vita lezárásának megfelelő módosító indítványként fogom továbbterjeszteni. Ezzel a törvényjavaslat részletes vitáját lezárom.

Köszönöm szépen a megjelenést. Ezzel a napirendi pontot berekesztem. *(Dr. Völner Pál, Kara Ákos és munkatársaik távoznak az ülésről.)*

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről

a) Az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról szóló T/14434. számú törvényjavaslat

Tisztelt Bizottság! Soron következik az állambiztonsági múlt nyilvánosságáról szóló T/14434. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételének megvitatása.

Köszöntjük Szávay István képviselő urat. Az önök által előterjesztett törvényjavaslat tárgysorozatba vételének elbírálása a bizottság feladata. Amennyiben ki kívánja egészíteni az előterjesztést, megadom a szót. Parancsoljon!

Szávay István szóbeli kiegészítése

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelettel köszöntöm a bizottság tagjait. Egy rövid kiegészítést, illetve indoklást engedjen meg a bizottság ehhez a javaslathoz, bár a sajtóban ezt már sokszor elmondtuk, de fontos, hogy itt is elhangozzék.

Mi úgy gondoljuk, hogy az a fajta szembenézés a diktatúrával és a vörös múlttal messze nem elég olyan formában, ahogy azt a Fidesz-kormány az elmúlt hat évben megvalósította. A Nemzeti Emlékezet Bizottságát - amely egy egypárti bizottság, amelyet önök létrehozta, hiszen csak a Fidesz jelölt bele tagokat - mi egy gittegyeletnek tartjuk, amely nem alkalmas arra, hogy az állambiztonsági múltat valójában fel tudja tárni. A Jobbik nagyon régóta követeli, hogy zárjuk le a múltat, nézzünk szembe a diktatúrával, és legyen világos az, hogy ki volt az áldozat és ki volt a bűnös, ki figyelt kit, kit ki figyelt meg, hogyan működött a hálózat, milyen jelentések születtek, milyen módszerekkel történt emberek beszerzése vagy megszarolása, és kik azok a mai napig is köztünk élő ügynökök és hálózati személyek. Erre vonatkozik ez a javaslatunk, amely egyébként egy javaslatcsomagnak az első része lenne, lengyel mintára. Egy másfél évtizede működő, másfél évtizede jól működő mintát szeretnénk átültetni a gyakorlatba: ez lenne a nemzeti emlékezet intézete, amely a mostani bizottságnál lényegesen komolyabb jogosítványokkal rendelkezne; vizsgálhatná az állambiztonsági múlt minden dokumentumát, beleértve az ügynöklistákat, hatósági adatokat, kutathatóvá, megismerhetővé és a teljes nyilvánosság számára hozzáférhetővé tenné ez a javaslatunk. Sőt, még ezen is túlterjeszkedne, mert különböző jogi aktusok ehhez még szükségesek, de alapvetően ez a javaslat felhatalmazást adna arra is az intézet tagjainak, hogy a nem Magyarországon, de Magyarországgal kapcsolatban keletkezett iratokat is kutathassák más országok levéltáraiban, amennyiben erre a megfelelő megállapodások egyébként megvannak.

Úgy látjuk, ez a javaslat szükséges ahhoz, hogy a múlttal valóban szembe tudjunk nézni. Tehát teljes nyilvánosságot szeretnénk, teljes elszámolást; világosan tudni, hogy a mai magyar közéletben adott esetben kik azok, akik valamilyen formában együttműködtek a kommunista állambiztonsággal. S ezt követően megteremtenénk majd annak egy újabb törvénnyel, de akár az alkotmányba foglalva, egy újabb javaslattal teremtenénk meg, szintén a lengyel mintához hasonlóan annak a lehetőségét, hogy ezeket a személyeket végérvényesen ki tudjuk zárni a magyar

közéletből. Bár 27 év telt el a rendszerváltás óta, vannak még a mai napig is köztünk élő ügynökök; félek, hogy a parlamenti pártok soraiban is egyébként. Aki ezt a javaslatot nem támogatja, az, úgy gondolom, nem az igazság oldalán van. Aki ezt a javaslatot azzal az indokkal nem támogatja, hogy itt emberi jogokra meg ártatlanokra hivatkozik - mint ahogy azt a Fidesz képviselői több alkalommal is megtették, ugye, hogy nem lehet itt tisztán látni, és esetleg ártatlan emberek is sérülhetnek ebben a kérdésben -, mi úgy gondoljuk, hogy aki ezt mondja, aki ezzel érvel, önök ezzel érvelnek, kedves képviselőtársaim, akkor önök valójában az igazság ellen érvelnek, és valójában falaznak azoknak, akik adott esetben még önök között is megtalálhatóak, és akik ebben a törvényben érintettek lennének.

Úgyhogy ennek megfontolásával kérem, hogy támogassák a javaslatunkat. Bármilyen módosító javaslatra, úgy gondolom, képviselőtársaimmal nyitottak vagyunk, ami abba az irányba vezetne, hogy ez a törvényjavaslat akár még jobb legyen vagy még pontosabb vagy még szakszerűbb. Bármilyen javaslatra nyitottak vagyunk, ami ennek a lényegét nem venné el. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Répássy Róbert képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

Hozzászólások

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Elég sokszor vitatkoztunk már erről a javaslatról, pontosabban ennek egyes elemeiről, mert ez egy komplex javaslat, tehát több részből áll. Én most a javaslat néhány elemére külön szeretnék válaszolni; hogyha valamit kihagyok, azt azért teszem, mert úgy gondolom, csak felesleges ismétlésbe bocsátkoznék a korábbi bizottsági ülésekhez képest.

Az egyik témakör a kommunista nyugdíjpótlékok megvonása. Szerintem ebben a körben is, mármint a bizottságunkban is jó, ha elhangzik, hogy 2013. május 31-ével 142 személytől vontak meg a kommunizmusban betöltött szerepük miatt nyugdíjukat; a titkosszolgálati tevékenység miatt 112, egyéb jogcímeneken pedig 30 ember került ebbe a körbe. Úgyhogy szerintem az jogi tény, hogy az Országgyűlés hozott olyan döntéseket, amely alapján az érintett személyektől megvontak nyugdíjpótlékokat. Természetesen lehetne ennél szélesebb kört is érinteni, azonban az az állítás, hogy itt nem történt volna meg például Biszku Bélától, akár Nyers Rezsőtől vagy más kommunista vezetőktől a nyugdíjsökkentés, -megvonás, ez tévedésen alapul.

A másik téma a Nemzeti Emlékezet Bizottsága. A Nemzeti Emlékezet Bizottságának csak részben az a feladata, amiről az előterjesztő képviselő úr beszélt. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága alapvetően, a lengyel hasonló intézményhez viszonyítottan is egy dokumentációs központ, tehát a Nemzeti Emlékezet Bizottsága elsősorban dokumentálja a kommunista diktatúrát, és a dokumentációjának az az elve, hogy a hatalom gyakorlói felől haladva közelíti meg a rendszer működését, azaz elsősorban a Magyar Szocialista Munkáspárt és a pártállam vezető tisztségviselőinek a nevét, adatait és szerepüket tárja föl. Erre már számos kiadványban emlékeztették a közvéleményt. Egyébként a Nemzeti Emlékezet Bizottsága rendszeresen beszámol itt a bizottságunkban, az Országgyűlés döntése alapján az Igazságügyi bizottság elé hozzák a beszámolójukat. A Nemzeti Emlékezet Bizottságának a beszámolóit ajánlom a figyelmükbe. Hangsúlyozom még egyszer, hogy nem értek a munka végére, de ennek a dolognak az a logikája, hogy először a kommunista hatalombirtokosoknak a működését kell feltárni ahhoz, hogy a hozzájuk képest csak láncszemekként működő besúgóknak a tevékenységét is feltárják. *(Budai Gyula megérkezik az ülésre.)* Mint ahogyan számos érintett, már úgy értem, hogy érintett, hogy aki valamilyen okból az

Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárához fordult, nagyon sokan tudják, hogy ott egyébként névre szólóan kutatást végeznek, és azok, akiket megfigyeltek, tehát az állambiztonsági tevékenység áldozata vagy azoknak a hozzátartozói, részletes adatokat kapnak arról, hogy milyen állambiztonsági tevékenységet folytattak velük vagy a hozzátartozójukkal szemben. Én magam is egyébként, édesapám halála után, egy elég hosszú kutatást követően megkaptam ezeket az iratokat. Tehát magam is tudom igazolni, hogy aki egyébként érintett, személyében vagy hozzátartozója révén érintett, az hozzáférhet ezekhez az iratokhoz.

Itt szeretném azt megjegyezni, hogy Orbán Viktor miniszterelnöknek volt egy javaslata, amelyet én magam teljes mértékben osztok, nemcsak azért, mert Orbán Viktortól származik, hanem azért, mert egyetértek a jogi megoldással. Az a kiindulópontja ennek a javaslatnak, hogy az egykori megfigyeltekről törvénytelenül gyűjtöttek adatokat, tehát egyértelmű, hogy az állampárt és az állambiztonsági szervezetek törvénytelen megfigyeléseket, törvénytelen lehallgatásokat és egyéb megfigyeléseket valósítottak meg. Tehát a törvénytelenül gyűjtött személyes adatokat vissza kell szolgáltatni azoknak, akikről törvénytelenül gyűjtötték ezeket a személyes adatokat. Tehát a miniszterelnöknek az az álláspontja, hogy ezeket a megfigyelési iratokat vissza kellene adni a kommunizmus áldozatainak; ez lenne az igazi információs kárpótlás. Hogy miért nem valósult meg eddig ez a javaslat? Azért, mert valamilyen számomra is nehezen érthető okból a történész és a levéltári szakma erőteljesen tiltakozik ez ellen a megoldás ellen. *(Dr. Staudt Gábor: Hogy hordják szét! Hát persze! Ezt hazaárulásnak hívják, Robi!)* Úgy gondolják, igen, ahogy most éppen Staudt Gábor mondta, hogy széthordják az iratokat. Tehát még egyszer mondom, jelenleg a magyar állam birtokában magyar állampolgárokról törvénytelenül gyűjtött adatokról beszélünk; tehát olyan adatok vannak magyar állampolgárokról a magyar állam birtokában, amelyeket törvénytelenül gyűjtöttek. Ezek személyes adatok; ezek azokat illetnék meg, akikről gyűjtötték. Mondjuk, az egyes megfigyelteknek a betegségei, az esetleges káros szenvedélyei, s a többi, s a többi, ezek mind benne találhatóak ezekben az iratokban. Aki már látott ilyen iratot, az tudja, hogy kifejezetten erre ment rá a titkosszolgálat, illetve az egykori állambiztonság, hogy mivel lehetne zsarolni az illetőt. Ezért ezek az adatok törvénytelenül vannak ma is a magyar állam birtokában, ezeket vissza kellene kapni a károsultaknak. De ahogy itt is elhangzott, ezt ellenzik egyes vélemények, akik szerint ez jó helyen van a magyar államnál, mi több, még nyilvánosságra is kellene hozni róluk ezeket az adatokat *(Dr. Staudt Gábor: De nem ezt kérjük! Istenem!)*, mert így legalább teljes képet kapnánk, hogy milyen aljasságokat végeztek az állambiztonsági szervek.

Ezekről szerettem volna elsősorban beszélni, amik miatt nem támogatjuk ezeket a javaslatokat. Természetesen még számos érv felhozható ellene, de olyan érvekkel nem szeretném önöket fárasztani, amelyeket már elmondtam eddig. Kérem szépen, fontolják meg a javaslatainkat, és például ha a Jobbik szívesen támogatná Orbán Viktor javaslatát, mely szerint adjuk vissza a kommunizmus áldozatainak a róluk törvénytelenül gyűjtött adatokat, akkor nagyon nagy szeretettel vesszük a Jobbiknak ezt a támogatását. Ha esetleg erre nem hajlandóak, akkor továbbra is ahhoz a helyzethez járulnak hozzá, hogy a magyar állam az állampolgáraitól törvénytelenül összegyűjtött adatokat tárolja valahol, és ezeket különböző kutatók nézhetik csak meg. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Mielőtt még Staudt Gábornak szót adok, szeretném jegyzőkönyvbe mondani, hogy Vas Imre alelnök urat Budai Gyula alelnök úr helyettesíti. Megadom a szót Staudt Gábor alelnök úrnak.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm szépen Répássy Róbertnek, hogy kellőképpen motiválttá tett a hozzászóláshoz. *(Dr. Répássy Róbert: No! Csak nem KáGéBéla?)* Megmondom őszintén, hogy nagyon sok pont, amivel egyet lehet érteni, vagy felhozta volna, és el is fogom mondani, az nem tért volna ki minden passzusra, de köszönöm szépen, hogy a Fidesz javaslatát felhozta, és így erre is tudok reagálni; illetve a két kávé nem hatott annyira a vérnyomásomra, mint ez a hozzászólás, de ez nyilván az egyéni szociális problémám.

Tehát kezdjük sorban! Kommunista nyugdíjpótlékok. 23 évet kellett arra várni - ugye, azt mondta, hogy 2013-ban volt egy ilyen 142 főt érintő megvonás. Nem tudom, hogy államtitkár úr, vagy hogy akkor még államtitkár volt-e, látta-e ezeket a listákat, hogy milyen megvonások voltak ezek vagy milyen pótlékoknak a megvonása. Ezek gyakorlatilag ilyen partizánpótlékok voltak, akik ilyen teljesen vállalhatatlan, és nemhogy 23 éve, szerintem már a kommunizmus alatt is vállalhatatlan kitüntetések után kaptak pótlékokat, ilyeneket vontak meg *(Szávay István: És Biszku Bélától nem!)*, és ezek minimális összegek voltak. Ja, és erre is 23 évet kellett várni, és ha a Jobbik 2010-ben nem került volna be a parlamentbe, akkor ezt sem vonták volna meg. Miért vonták volna meg? Semmi okuk nem lett volna rá, eddig is eldöcögött a rendszer. És a lényeg az, hogy valójában azokat, amelyeket mi ugyanúgy luxusnyugdíjnak nevezünk, amikor valaki a rendszer kiszolgálásáért a kommunizmus alatt nagyon jelentős fizetést kapott, lehet, hogy akár a hivatalos fizetéseként, de olyan munkát végzett, ami a nettó hazaárulás kategóriájába tartozik, ha azt demokratikus szemszögből megvizsgáljuk, nos, ezeknek az embereknek is, igen, le kellett volna csökkenteni a nyugdíját, nemcsak egy-két ilyen szánalmas és észak-koreai típusú pótlékokat visszavonni. Tehát erre lehet hivatkozni, csak ha az érdemét megnézzük ennek, hogy mi történt, akkor az gyakorlatilag semmi, összecszerülésében is és az érintett személyek szempontjából is.

Felmerül sokszor a kérdés, hogy aki kényszerből aláírt, mert mondjuk, börtönben volt, és úgy engedték ki, ha aláírt a legdurvább kommunista években, és utána lehet, hogy a jelentéseiben, mondjuk, olyan érdemi információkat nem is szolgáltatott, hogy őket miért büntetnék - tegyünk különbséget! Két dolog van: vannak egyszer azok, akik a kommunista rendszert kiszolgálták valamilyen módon - és itt az ügynökök az csak a jéghegy csúcsa, de akár hivatásos állományú, korábbi különböző titkosszolgálatokhoz tartozó egyének, vagy akár aktívan jelentő ügynökök, akik utána a demokráciában úgy érezték, hogy a passzátseleket ők fogják fűjni, és a demokratikus Országgyűlésbe bekerülve komoly pozíciókba kerültek, és meghatározói lettek annak, hogy nyilvánvalóan ezeket az ügynöklistákat nem hozták nyilvánosságra. És ha egyébként '90-ben megtették volna azt, hogy nyilvánosságra kerülnek az ügynökök, besúgó adatai, akkor mindenki elszámolhatott volna a környezetével; át lehetett volna menni a szomszédhoz, és azt lehetett volna mondani, igen, én nyolc évet leültem a börtönben, igen, aláírtam, de nézd meg, akár ellenőrizheted is, semmi olyat nem írtam rólad, amiért mondjuk, neked komolyabb problémád lett volna. Le lehetett volna zárni a múltat, és természetesen, ami még fontosabb, hogy a közéletbe sem kerültek volna be valószínűleg azok, akik sokszor még most is ott ülnek. És azt is látni kell, hogy milyen érdekes, hogy azokat a jogtalanul felhalmozott adatokat és állományokat, amit Répássy Róbert mondott, azt nagyjából 30 százalékban a demokratikus jogállamnak nevezett Magyarország titkosszolgálatai átvették, és az most sem kutatható; átvették ezeket az aktákat a kommunista szolgálatoktól, 25-30 százalékban, lehet, hogy ennél többet is, ebben nyilvánvalóan a kutatók között is vita van.

Az pedig, ami Orbán Viktor javaslatát illeti - és örülök, hogy ez kimondásra került, hogy ez Orbán Viktor javaslata, mert itt nem arról van szó, hogy azokat az adatokat hoznánk nyilvánosságra, hogy mondjuk, kit kezeltek reumával, és a rá vonatkozó adatokat... Nem, az ügynököknek az adatait! És Répássy államtitkár úr, nagy különbség van aközött, és ezt szerintem ön is érti, mert értenie kell, hogy azokat az adatokat hozzuk nyilvánosságra, vagy azokat a jelentéseket, amelyeket valakiről írtak - nem ezt szeretnénk -, és aközött, hogy minden dokumentumot kiadunk, azt az érintettek adott esetben hazahordják, ergo megszűnik az az adatbázis vagy egy része, amiből az ügynökök személyére le tudnánk vonni konzekvenciát, illetőleg a jövőben ezek az adatok segítséget nyújtanának arra, hogy feltérképezzük, valójában kik voltak azok, akik ezeket a gázságokat elkövették. És hozzáteszem, hogy ez innentől kezdve viszont már közérdek, és nemcsak arról van szó, hogy valakit megfigyeltek, hanem arról is, hogy valaki megfigyelte. És onnantól kezdve, hogy a diktatúrában kik mit követtek el, és hogyan léptek fel a hazájuk vagy akár szomszédaik, családjaik vagy a másként gondolkodók ellen, ez innentől kezdve mindannyiunk ügye, és nem csak annak az ügye, akit megfigyeltek. Akkor ennyi erővel a büntetőjogban is azt mondhatnánk, hogy ha, mondjuk, valaki egy súlyos bűncselekményért megbocsát, akkor az államnak ott már mi köze van hozzá, miért akarja megbüntetni. Ön is tökéletesen tudja, hogy bizonyos esetekben, enyhébb bűncselekményeknél figyelembe lehet, illetve kell venni a sértett megbocsátását és a károk megfizetését, figyelembe lehet, illetve bizonyos esetekben kell venni; de vannak olyan esetek, amikor az állam büntetőjogi igénye túlnő azon, hogy csak a sértettel vagy a hozzátartozóival való megegyezéssel el lehetne állni ettől. Ez olyan, mint ha valaki, mondjuk, nagyon gazdag, és egy bűncselekményben, akár egy vétlen bűncselekményben megöl valakit vagy halálra gázol valakit, és ha elég gazdag, és azt mondja, hogy adok százmilliót, és a család azt mondja, hogy jó, hát ez a százmillió nekem elég, és akkor hagyjuk az egészet - az állam akkor is végig fogja vinni a büntetőeljárást. Vagyis itt is ez érhető tetten.

Úgyhogy én azt kérem, öntsünk tiszta vizet a pohárba, és ne legyünk úgy ezzel a témával - ha párhuzamot akarok vonni -, mint úgy általában például a korrupciós helyzettel is Magyarországon: mindenki meg akarja oldani, mindenki - és itt most az elmúlt közel három évtized kormányzó erőire gondolhatok, bal- és jobboldaltól függetlenül -, mindenki kiváló ötletekkel jön elő; mindenki arról beszél, hogy nincs is, de az ország egyre jobban süllyed a korrupciós rangsorokban, és az eltulajdonított pénzek egyre nőnek. Tehát megoldás nincs. Ez is ilyen. Persze, csináljunk ezt, csináljunk azt - de a nyilvánosságot egyáltalán nem látjuk. Meg kellene most már oldani három évtizeddel a rendszerváltás után. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A Magyar Szocialista Párt mindig támogatja azt, amikor az aktanyilvánosságról esik szó, mert fontosnak tartja, hogy kerüljön nyilvánosság elé. Viszont a Magyar Szocialista Párt nem támogat olyan intézményrendszereket, amelyek kollaboránslistákat hoznának létre. Ezért tehát most is azt az utat választja, hogy az aktanyilvánosságot bármikor, ha arról bármilyen előterjesztés van, azt támogatja, ezt viszont nem kívánja támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy képviselő úrnak adok szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Direkt az órára néztem, mennyi időnk van még a plenáris ülésig. *(Dr. Apáti István: Nem számít. - Közbeszólások: Kaptunk engedélyt folytatni.)* Kaptunk engedélyt, így van. *(Derűltség.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Én sem vagyok a témának szakavatott ismerője, de azért néhány megjegyzést kell tennem ahhoz, hogy értsük, hogy miről beszélünk. Egyrészt nyilvánvalóan ezek a jelenleg az Állambiztonsági Szolgálatok Történeti Levéltárában őrzött iratok különböző minőségű és különböző jelentőségű iratok. Van egy részük, amelyek jelentések; ezek tipikusan vagy egy hálózati személynek a jelentése, vagy esetleg magának a tartótisztnek vagy valamilyen hivatásos személynek a jelentése. Ezek a jelentések tartalmazhatnak az áldozatokról személyes adatokat. És ismert, hogy vannak más iratok is, amelyek ugyanolyan szigorúan titkos minőségűek voltak, ilyen például a munkadosszié, a 6-os karton, különböző szervezési nyilatkozatok, egyebek. A javaslat arra vonatkozott, mármint Orbán Viktor javaslata, hogy azokat a jelentéseket, amelyek személyes adatokat, törvénytelenül gyűjtött személyes adatokat tartalmaznak, vissza kellene adni az érintetteknek. Tehát nem igaz az, hogy minden irat visszakerülne, és még bőven maradna olyan irat, amely alapján, mondjuk, a hálózatot vagy a hálózati személyeket meg lehetne állapítani. Egyrészt ezt szerettem volna mondani.

A másik, amit Teleki képviselő úr mondott: csak akkor üti meg az ember fülét, amit mond, ha valaki érti, hogy miről beszélgetünk. Azt mondja Teleki képviselő úr, hogy a Magyar Szocialista Párt mindig támogatta, hogy az ügynökaktákat nyilvánosságra hozzuk, de sosem értene egyet azzal, hogy kollaboránslistákat hozzanak létre. A Nemzeti Emlékezet Bizottsága azon dolgozik, hogy ilyen kollaboránslistákat hozzon létre, hogy bemutassa azt, kik voltak azok, akik egyébként a pártállammal a munkahelyükön együttműködtek. Egyébként ezt úgy hívták annak idején, volt ennek egy neve: nómenklátúra-listának hívták. Volt egy olyan intézmény a kommunizmusban, hogy a párt előzetes véleményéhez kötötték bizonyos személyeknek a kinevezését. És a nómenklátúra-listán szerepelt olyan is, aki nem volt párttag vagy nem feltétlenül volt párttag; tehát a nómenklátúra-listák jól bemutatták azt, hogy kik voltak azok, akik együttműködtek a pártállammal, és a pártállam véleménye alapján lehetett csak őket abba a pozícióba emelni. Tehát ezeknek az úgynevezett kollaboránslistáknak jóval nagyobb a jelentősége, mint a besúgók listájának. És ezért lehet azt megérteni, hogy a Magyar Szocialista Párt mindig hozzájárult ahhoz, hogy a besúgókról mindent tudjunk, de azokról, akik egykor az MSZMP-vel együttműködtek, lehetőleg semmit ne tudjunk meg. Tehát ez az ő álláspontjuk. Ezt egyébként következetesen képviselték az elmúlt negyedszázadban, hogy mindig csak a pártállam és a diktatúra legalsóbb szintjén lévő, hogy is mondjam csak, erkölcsileg meglehetősen elítélhető, ámde nem túl jelentős besúgók kerüljenek nyilvánosságra, véletlenül sem azok, akik működtették a pártállamot.

Nos, ezért kellett létrehozni a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, hogy a Nemzeti Emlékezet Bizottsága a feje tetejéről a talpára állítsa azt a képet, amelyet a kommunizmusról tudunk, mert nyilvánvalóan nem a besúgók működtették a rendszert, nem ők voltak azok, akik alapvetően funkciókat láttak el ebben a rendszerben, hanem azok voltak, akik egyébként különböző posztokon, különböző, egyébként az állami élet vagy a társadalmi élet számos posztján, egy színház élén, egy televízióban, nem tudom, milyen pozíciókban, bíróságon pártvélemény alapján kerültek kinevezésre. Ezeket az embereket nem tudjuk még, és ezekről szólnak a Nemzeti Emlékezet Bizottságának a kutatásai. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Apáti István képviselő úrnak adok szót.

DR. APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. Répássy államtitkár úrtól megtudhattunk érdekes dolgokat, nevezetesen azt, hogy talán az elmúlt hét évben ez az első olyan témakör, ahol Orbán Viktor miniszterelnök urat valamennyire érdeklik szakmai javaslatok is, vagy egyáltalán az ő buldózerként való előrenyomulását szakmai érvekkel meg lehet állítani, és a történészek az első olyan hivatást úzó, akik meg tudták őt állítani bármiben. Úgy hiszem, ez más javaslatoknál nem nagyon sikerült sem kormánytagoknak, sem szakembereknek. Hiszen azt mondta államtitkár úr az előbb, hogy miniszterelnök úrnak ezt a javaslatát azért nem adják be, merthogy a történész szakma, kutatók ádázul tiltakoznak ez ellen.

Nagyon érdekes, hogy most éppen ezzel az érveléssel állnak elő. Korábban a miniszterelnök úr, még az előző ciklus második felében azt mondta, akkor még a bőséges kétharmaduk birtokában, hogy majd ha nagyobb felhatalmazásuk lesz, akkor foglalkoznak ezzel a témával. Nem tudom, egy kétharmadnál milyen nagyobb felhatalmazásra lett volna még szükség - ez is egy mellébeszéd volt. S elég egyszerű a történet abból a szempontból, hogy nyilvánvalóan éles különbséget kell tenni azok között, akiket kényszerrel, fenyegetéssel, zsarolással, akár különleges személyes adatok jogellenes felhasználásával szerveztek be és vettek rá, bírtak rá bizonyos tevékenységekre, és azok között, akik anyagi haszonszerzésből, túlfűtött, rosszul értelmezett karriervágyból vagy mély meggyőződésből csatlakoztak a különböző megnevezés alatt futó titkosszolgálatokhoz, és jelentettek akár saját közeli hozzátartozóikról is.

Természetesen érdekesek itt a kevésbé jelentős besúgók is, de a legérdekesebbek azok, akiket ön említett itt a legvégén: akik a rendszert üzemeltették. És az a helyzet, hogy akár a jelenlegi MSZP-t nézzük, akár a jelenlegi Fideszt, viszonylag szűkebb a kivétel, tehát azok biztosan nem érintettek, akik életkoruknál fogva eleve kizárt, hogy ilyen tevékenységet elláthattak volna; mindenki más, főleg, akik az úgynevezett rendszerváltó, az első szabadon választott Országgyűlésben itt ülhetek, nem azt mondom, hogy mind potenciális gyanúsítottak vagy első számú gyanúsítottak, de köztük lehetnek a legtöbben. S mivel az a klasszikus politikai skálázás szerint egy markánsan jobboldali többségű parlament volt, és oda nagyon sokan átmentették a hatalmukat a volt kommunista titkosszolgálatok üzemeltetői közül, ebből egyszerűen az következik, hogy sajnos az úgynevezett első jobboldali beállítottságú vagy annak nevezett kormányban, Országgyűlésben ülhetek a legtöbben azok közül, akik átejtőernyőztek. És én látom államtitkár úron, hogy lenne benne szándék, akarat, jóindulat, elhatározás abban az irányban, hogy tárjuk fel az igazságot, hiszen mondjuk, nyilvánvaló, hogy ön nem lehet érintett, önnek tehát nyilván nem fűződik ahhoz érdeke, hogy megpróbálja elmismásolni ezt az egész ügyet. Akár az LMP javaslatát szavazgatják le hónapról hónapra, akár a mienket, mellébeszélés nélkül ki kell jelenteni: ennek egyetlenegy valódi oka van, mert erőltetett érveket aztán lehet hozni garmadával. Az az oka, hogy önök az időmúlásra játszanak, hogy az idő vasfoga meg a biológia majd megoldja az egészet. Nevezetesen, egyre kevesebben élnek már azok közül, akik érintettek, akár arról az oldalról, akiről jelentettek, akik kárt szenvedtek, akiknek tönkretették az életüket, tehát sértettjei, akár elkövetői oldalról, legfőképpen pedig akik a csúcshelyreplói voltak ennek az egész gyalázatos gépezetnek. Egyre kevesebb az érintett, hiszen gyakorlatilag az a generáció ki fog halni szépen sorban, eltávoznak az élők sorából sajnos, és egyre kevesebbet fog pont emiatt érdekelni is. És ahogy az érdeklődés lanyhul, ahogy az érdeklődés csökken, visszaesik, úgy lesz kevésbé érdekes ez a téma. Így is sajnos nagyon komoly károkat szenvedtünk már emiatt, de még ha belegondolunk abba, hogy olyan jelentőségű dolgokról beszélünk, hogy feltehetően azok szervezhatték akár a katonai, akár a polgári titkosszolgálatok részéről, mondjuk, az olajügyleteket, vagy a

privatizációnak hívott rablóhadjáratot, rablógazdálkodást, ami tízezermilliárdos nagyságrendben fosztotta ki ezt az országot és alapozta meg a mostani politikai elit gazdasági, pénzügyi, vagyoni helyzetét, teljes mértékben törvénytelenül, hiszen az olajügyletek is nyilvánvalóan a régi, a nyolcvanas évekre visszanyúló titkosszolgálati „szakemberek” közreműködésével volt létrehozható és működtethető, tehát nemcsak politikai, közéleti, igazságtételi, elvi, alapelvi jelentősége van, hanem nagyon komoly bűnügyi és közvagyon szempontjából mért jelentősége lenne ennek az egésznek. De egészen addig, amíg megtehetik, vagy mondvacsinált érvekkel, vagy úgy, hogy igazából csak tartózkodnak, vagy nyíltan leszavazzák, de nem akarják ezt az egészet feltárni, mert félnivalójuk van. Mert attól tartanak - egyébként szerintem joggal -, hogy ha ezek az akták úgy nyílnának meg, ahogy mi szeretnénk, hogy valószínűleg a jelenlegi kormányban is lehetnek, vannak is olyan érintettek, akik azonnal belebuknának ebbe. És még az is lehet, hogy az egész kormány belebukna ebbe, mert annyi érintett lenne vagy éppen olyan szintű szereplők, akik utána a saját szavazótáboruk előtt, az egész társadalom előtt vállalhatatlanná válnának.

Erről szól a történet. Mert abban biztos vagyok, hogy ha Orbán Viktornak meg másoknak nem lenne félnivalója, sőt, ha esetleg az ellenfeleinek tudna vele ártani - még ezzel megfejelem -, akkor már réges-régen kinyílt volna a pofonláda, abban teljesen biztos vagyok. Ha ezzel ellenségeket tudott volna politikai értelemben a sírba tenni, akkor már rég kiborult volna a bili. De nem borul ki, mert olyan ez, mint amikor az akciófilmek végén a bizonyos főszereplők egymás fejéhez tartják a pisztolyt, és na, most ki húzza meg a ravaszt; bocsánat, nem, a ravasz az a róka, az elsütő billentyűt. (*Derűltség.*) Ettől tartanak, hogy ha az egyik oldal kiborít valamit, akkor majd a másik oldal is, és könnyen lehet, hogy zsarolható, régóta, réges-rég óta zsarolható volt és zsarolható a mostani kormány is, és zsarolhatók voltak az eddigiéik is. Ettől tartanak, hogy az egész rendszer, úgy, ahogy van, néhány napon vagy héten belül összeomlana, ha kiderülne az igazság. Minden más pedig csak mellébeszéd, és hátha majd az idő ezt is megoldja.

Én nagyon remélem, hogy már csak egy évet kell várni arra, hogy kiderüljön az, amire nagyon sokan lassan három évtizede hiába várnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Teleki képviselő úrnak adok szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Nem szerettem volna még egyszer szólni, csak azt gondolom, ami elhangzott Répássy képviselőtársamtól, az nem fedi a valóságot. Az az igaz, amit Apáti képviselő úr elmondott, hogy önök bújtatni akarnak sok embert, akik most is aktívak a politikában, és nem akarják, hogy valóban világos legyen az a kép, hogy kik és hogyan voltak a múltjukkal a régi rendszernek a kiszolgálói. Ezért tehát nem a Magyar Szocialista Pártra kellene mutogatni, mert előtte volt kétharmadjuk, amikor bármilyen törvényt tudtak volna hozni annak érdekében, hogy nyilvánosságra hozzanak bármilyen aktát, vagy bármilyen olyan ügyet, ami fontos lett volna a széles nyilvánosság számára. Önök ezt nem tették meg. Nem tették meg azért, mert rejtegetnivalójuk van.

Én kérem államtitkár urat, képviselőtársamat, hasson oda a kormányra, hogy olyan előterjesztéseket hozzon ide, amellyel nyilvánosságra tudja hozni azokat az adatokat, amelyek fontosak mindenki számára. Én a Magyar Szocialista Párt nevében mondom azt, hogy támogatni fogjuk, ha valódi nyilvánosságot akarnak ebben az ügyben. De soha nem akartak, nem is fognak akarni, mert önök takargatnak nagyon sok mindent a múltjukból. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* A bizottság részéről jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. Igen, megadom a szót. Parancsoljon!

Szávay István reflexiói

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök úr. Teleki képviselő úr, hadd kezdjem önnel! Ön azt mondja, hogy a teljes nyilvánosságot támogatják. Ez a javaslat, Teleki képviselő úr, a teljes nyilvánosságról szól, tessenek akkor támogatni! Azért van némi igazság abban, amit az önök álláspontja kapcsán Répássy képviselő úr elmondott, ezt azért kénytelen vagyok hozzátenni. Azzal együtt is, hogy nyilván ez a javaslat önöket roncsolná kevésbé. Nem lenne túl nagy meglepetés, ha kiderülne, hogy a kommunista utódpártban vannak egykori kommunista ügynökök; ez talán önökre nézve lenne kevésbé kedvezőtlen, mint ha ugyanez kiderülne, hogy a Fidesz is tele van ugyanilyen ügynökökkel, amit azért nagyjából most is sejtünk, ha ezek nem is föltétlenül mindig beazonosíthatóak.

Teleki képviselő úr, ha ön a javaslatunkkal legalább részben egyetért, ez most egy tárgysorozatba-vételi vita, ha önök azt mondják, hogy ezekről a kérdésekről mindig egyeztessünk, akkor legyen kedves, még van rá egy-két perce, ameddig ezt befejezem, gondolja végig a tartózkodó álláspontját, támogassa azt, hogy erről a kérdéstről vitázni lehessen, mondják el ezzel kapcsolatban a módosító javaslatukat, és akkor majd a parlamentben, ha ez oda tud kerülni, legfeljebb majd nem fogják elfogadni a törvényt, ha a végleges formájában nem fog önöknek megfelelni. Tehát ha most jól értettem a szavait, ez így félig-meddig jó vagy félig nem jó. Itt most arról kell dönteni, hogy erről a kérdéstről vitatkozzunk-e ebben a formában vagy ne. Most akkor önök döntsék el, hogy támogatják a nyilvánosságot, és akkor támogatják, hogy erről a kérdéstről vitatkozzunk, vagy nem.

Répássy képviselő úr felsorolt itt több érvet, amit úgy zárt le, hogy próbálta összefoglalni, miért nem támogatja a javaslatunkat. Két probléma van ezzel, képviselő úr. Egyrészt az érveiből kiderült, hogy ezt a javaslatot ön nem olvasta el, úgy készült erre a vitára, különben nem mondott volna olyan érveket, amelyek ebben a javaslatban nincsenek benne. Például a kommunista luxusnyugdíjakat vagy nyugdíjpótlékokat semmilyen szempontból nem érinti a mostani javaslatunk. Másrészt pedig azok az érvek, amelyeket elmondott, nem a javaslattal kapcsolatosak, azok nem a lényegét érintik.

Kezdjük akkor a személyes adatokkal, egyebekkel! Ha ön úgy gondolja - és ebben akár egyet is tudunk érteni -, hogy a mi javaslatunk nem kellően szakszerű ebből a szempontból, vagy nem ad biztosítékot arra vonatkozóan, hogy ezek az adatok kihez kerülnek ki vagy milyen biztonságban lesznek a továbbiakban, azt módosítóval értelemszerűen lehet finomítani. De ez nem a javaslatunk lényegét érinti. A javaslatunk lényege a teljes nyilvánosság, illetve az, hogy egy olyan hatóságot hozunk létre, amely nyomozati és vádemelési jogkörrel is rendelkezik ebben a kérdésben.

Ön azt mondja, hogy most is hozzá lehet férni az iratokhoz. Persze, csak éppen azokból semmit nem lehet megtudni. Ha a képviselő úr személyes példával jött, akkor engedje meg, hogy egy mondat erejéig én is azzal jöjsek. Az én apám családját 1948 után teljesen kifosztották, a nagyapámat idegileg tönkretették és öngyilkosságba kergették a kommunisták. Én egyetemistaként, amikor erre lehetőség volt, kikértem a vele kapcsolatos jelentéseket és anyagokat, amiből nagyon sok mindent meg lehet tudni, de mindenhol soronként akár több embernek a neve is folyamatosan ki van belőle satírozva és fehérezve. Úgyhogy vannak benne érdekes sztorik, amelyekből megtudom azt, hogy a nagyapám éppen kivel kokettált, meg kivel járt el este

beszélgetni, meg ott milyen sztorik hangzottak el, de hogy ezekről ki készítette a jelentést, ki volt a besúgó, milyen formában, és azokat hogyan vették rá erre, és ki volt a tartótisztjuk, s a többi, s a többi, azok a kérdések ezekből nem derülnek ki a jelenlegi szabályozás alapján.

Egyszóval, amit elmondott képviselő úr, az nem a mi javaslatunkat érinti, nem a mi javaslatunkkal kapcsolatban fogalmaz meg kritikát, hanem csak általánosságban. Ráadásul most nem Orbán Viktor javaslatáról beszélünk; beszélhetünk majd valamikor arról is, hogy ő ezt milyen formában kívánja megoldani. Mi ezt a témát tovább szeretnénk vinni, mi ebben a témában határozottak vagyunk: teljes nyilvánosságot szeretnénk. Adott esetben nézzük meg, hogy ezt érdemes-e valamilyen formában vagy valamilyen szempontból esetleg korlátozni, amit most ön mondott személyes adatok kapcsán, ez nyilvánvalóan megfontolandó. De a mi javaslatunk a szembenézést és azoknak a leleplezését szolgálja, később pedig a közéletből való kizárását, akik valamilyen módon a rendszernek az állambiztonságát szolgálták.

Amit elmondott képviselő úr, azok ebből a szempontból nem állják meg a helyüket. Ha önök ezt a javaslatot nem támogatják, annak egyetlen üzenete van: hogy önök az ügynököket védik, önök az ügynökök pártjára álltak; vélhetően a saját soraikban a mai napig is jelen levő ügynököket védik, ha nem hajlandók hozzájárulni ahhoz, hogy ebben a kérdésben végre, 27 évvel a rendszerváltás után, tisztán lehessen látni. Nagyon sajnálom, hogy ez láthatóan nem így van. Köszönöm szépen.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem a bizottságot, ki támogatja a T/14434. számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 3 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Ez 8 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 1 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba.

Köszönöm szépen, képviselő úr.

b) Az olimpiai pályázattal kapcsolatos tevékenységet vizsgáló bizottság létrehozásáról szóló H/14610. számú határozati javaslat

Tisztelt Bizottság! Következik az olimpiai pályázattal kapcsolatos tevékenységet vizsgáló bizottság létrehozásáról szóló H/14610. számú határozati javaslat. Az előterjesztők képviseletében Ikotity István képviselő úr jelent meg, tisztelettel köszöntöm. Kérdezem, kíván-e az előterjesztésen túlmenően vagy azt indokolandó bármit elmondani. Igen, megadom a szót. Parancsoljon!

Ikotity István szóbeli kiegészítése

IKOTITY ISTVÁN (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Minden tisztelt jelenlévőt köszöntök.

Mennyit és mire? Ez volt a fölvetésünk, ezekre keresem a válaszokat. Hiszen tudjuk mindannyian, hogy ez az olimpiai pályázat meghíúsult, és tudjuk, hogy jelentős összegek kerültek elköltésre. Számos alkalommal és különböző fórumokon tettem próbálkozásokat, hogy ezt megtudjam. Azt gondolom, nem indokolja semmi, hogy ez titkos adat legyen, nem veszélyezteti most már az olimpiarendezés vetélytársakkal szemben való esetleges elvesztését. Semmi ilyen akadály nincs, pusztán az átláthatóságot szolgálja.

Mivel más fórumokon nem találtam erre sehol lehetőséget, ezért kezdeményeztük ezt a vizsgálóbizottságot, amelynek a célja nyilvánvalóan a leírtaknak megfelelően ezeknek a költségeknek a megvizsgálása. Hogy csak egyetlen példát kiemeljek: 7,2 milliárd forint került elköltésre nemzetközi tanácsadásra, és

nyilván ezek mind-mind közbeszerzés nélkül történtek. Ezért szeretnénk azt, ha fény derülne rá egész pontosan, hiszen ez egy olyan terület, maga a tanácsadás is, ami bizony jelentős korrupciós kockázatnak van kitéve. Szeretnénk, ha a magyar emberek ebben tisztán látnának. Ehhez kérem a támogatásukat.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Répássy képviselő úrnak adok szót.

Hozzászólás

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Tisztelt Bizottság! Nem támogatjuk a vizsgálóbizottság létrehozását, mivel az országgyűlési törvény 24. § (1) bekezdésébe ütközik. A 24. § (1) bekezdése szerint nem hozható létre vizsgálóbizottság egyedi jogi felelősség megállapítására, továbbá olyan ügyekben, amely az Alkotmánybíróság, az Állami Számvevőszék, illetve az önkormányzatok hatáskörébe tartozik.

Egyértelmű, hogy ez a vizsgálat, különösen a vizsgálóbizottsági határozati javaslat 2. pont a) francia bekezdésében leírt vizsgálat, amely úgy szól, hogy - csak a végét olvasom fel - „mit tettek a magyar állam nevében eljáró személyek a költségvetési támogatás jogszerű és hatékony felhasználásának tényleges ellenőrzése érdekében?”, mindez kifejezetten számvevőszéki vizsgálat tárgya lehet. S ráadásul, azt kell mondjam, ebben nyitott kapukat is dönget az ellenzék, mert a 31/2015. (VII. 7.) országgyűlési határozat 4. pontja felkérte az Állami Számvevőszéket mind a megrendezésre, mind a lebonyolításra fordított kiadások tekintetében ellenőrzésre. Tehát az Állami Számvevőszék megkapta ezt a feladatot; felkérte az Országgyűlés, a felkérést a közjogban mégiscsak egy feladatként kell értékelni. Tehát a vizsgálóbizottság tárgya ütközik az országgyűlési törvényben meghatározott vizsgálóbizottsági esetekkel. S ahogy mondtam már, az Állami Számvevőszék meg is kapta ezt a vizsgálati feladatot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem a bizottságot, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* A bizottság részéről jelentkezőt nem látok. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. Megadom a szót, parancsoljon!

Ikotity István reflexiói

IKOTITY ISTVÁN (LMP) előterjesztő: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Azt gondolom, mivel számos fóruma lehet annak, hogy ügyeket megvizsgáljunk, nem értek egyet az előbb említett értelmezésével ennek a szakasznak. Azt gondolom, ebbe a hatáskörbe kényelmesen belefér az, hogy ezt a parlamenti bizottság vizsgálja; és azt gondolom, nekünk, képviselőknek a leterheltségébe is kényelmesen belefér ez. Úgyhogy én továbbra is kintartok e mellett a javaslat mellett.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Határozathozatal következik. Kérdezem, ki támogatja a vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételét. *(Szavazás.)* Ez 4 igen. Ki nem támogatja? *(Szavazás.)* Megállapítom, hogy 8 nem szavazat mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba az indítványt.

Köszönöm szépen, képviselő úr.

Egyebek

Tisztelt Bizottság! Az egyebek napirendi pont keretében fájdalommal, de a következőt kell elmondanom. Kérelemmel fordultam a házelnök úrhoz, miszerint különös tekintettel arra, hogy vidéki képviselőinket lehetőleg ne rángassuk föl Budapestre, ezért kérem, hogy a mai napon engedélyezze a bizottsági ülést, és

járuljon hozzá, hogy esetleg belecsúszunk a parlamenti plenáris ülés idejébe. Kioktatott a házelnök, és közölte, hogy a bizottság határozatképességének egyetlen akadálya lehet, mégpedig a házszabály; azon kívül akkorra hívom össze a bizottsági ülést, amikor akarom, és akkorra, amikor nem ütközik a parlament munkájával. S közölte az engedély végén, hogy ennek ellenére most még utoljára és kivételesen hozzájárul, hogy belecsúszunk a plenáris ülés idejébe. Ráadásul ma időben be is fejeztük az ülésünket, mert még csak most fog kezdődni a plenáris ülés.

Az ülés berekesztése

A mai napra további jó munkát kívánok. Az ülést berekesztem.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 59 perc)

Dr. Rubovszky György
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea